

NOTAT

Re: Olsen & Ugelstad

Torsdag den 24. ds. diskuterte jeg med Eric Friis i Mantrust og h. r. adv. Christian Haneborg fremgangsmåten i forholdet både til Reksten og til Olsen & Ugelstad/Bjørge. Vi var enige om at det sannsynligvis ville være riktig å få sendt en telex til Hambros Bank, der vi anmodet om å få en formell meddelelse om at Hambros arbeider med en "pakkelsøning" for Reksten. I tillegg ville det være en fordel å få en tilsvarende bekreftelse fra Reksten. Videre var det sannsynligvis korrekt at vi samtidig fikk sendt en meddelelse til Olsen & Ugelstad om den formelle "default" som har funnet sted.

Den 25. ds. mottok vi brev fra Olsen & Ugelstad datert 24. ds., der de forteller at de har til hensikt å sende en telex til Reksten, hvor han gis en ny frist i tillegg til den 10 dagers "notice" som han tidligere hadde mottatt og ikke besvart. Like etter mottagelsen av dette brev ble jeg oppringt fra skipsreder Kristoffer Olsen som opplyste at Reksten sent foregående aften hadde sendt en telex til rederiet via Hjalmar Bjørges befrakningsforretning, der han bekrefter sin manglende betalingsevne, samt at han nu arbeider med å få fremlagt et forslag til en ny avtale mellom partene. Han anmoder om at man ikke tar aksjoner mot ham før slike forslag er fremlagt, og bekrefter at dette skal være "without prejudice to your legal rights". Denne telex kom formodentlig på bakgrunn av min samtale sent torsdag med direktør Otto Norland, jeg viser i den anledning til mitt notat av 24. ds. til banksjef Melander.

Efter samtaler med Friis og Haneborg blir vi enige om at det allikevel bør sendes en telex til Reksten fra oss der vi viser til våre selvstendige rettigheter i medhold av certepartiet, og samtidig ber vi rederiet om å endre noe på sin telex til Reksten, idet den ikke bør fastsette at hvis betaling ikke har funnet sted innen 7 dagers fristen så skal "legal action" bli tatt, vi bør bare reservere retten til å kunne gjøre dette. Vi ble også enige om at Haneborg skal sende et formelt brev til rederiene hvor vi meddeler disse at formell "default" har funnet sted.

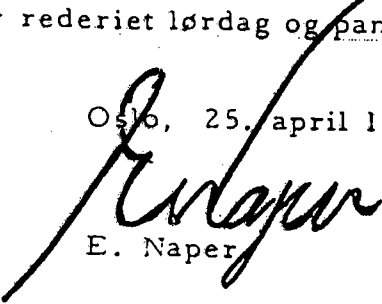
Ca. kl. 15.00 ringer h. r. adv. Haneborg og forteller at han nu har fått dokumentene angående saken omkring "Sognefjell" fra rederiet og at han har diskutert denne med direktør Bjerke. Haneborg har funnet situasjonen så alvorlig, i særdeleshet på bakgrunn av at man må forvente at voldgiftsavgjørelsen vil falle på mandag førstkommende at han mener at vi må foreta en midlertidig forføyning mot rederiet for å få stoppet at "Sognefjell" blir ført ut av det norske skipsregister. Bakgrunnen for saken er en gammel familietvist med søsteren til skipsreder Kristoffer Olsen som er gift med konsul Riis, med hvem det har vært stridigheter i mange år. En avtale ble visstnok inngått i april i fjor, der man ble enige om at fru Riis skulle overta "Sognefjell" fra firmaet A/S Falkefjell mot at hun overdro sine samtlige aksjer i de forskjellige selskaper. På grunn av visse forhold ble visstnok båten ikke overdratt, mens konsul Riis hevder at han på vegne av sin kone hadde solgt båten for en pris av ca. US \$ 12 mill., og siden han ikke kunne få levert båten reiste han erstatningskrav for beløpet US \$ 12 mill. mot firmaene. Denne sak ble så brakt inn for voldgiftsretten, der konsul Riis' krav visstnok skal være kravet på de US \$ 12 mill. mens rederiets påstand er at den opprinnelige avtale skal gjennomføres, nemlig at

"Sognefjell" skal overdras mot overlevering av aksjene, men at det på båten vil hvile en panteheftelse på norske kroner 20 mill. som under visse omstendigheter skal kunne reduseres til norske kroner 10 mill. Fru Riis har visstnok mottatt eksporttillatelse for båten, og den skal bli registrert i Panama. Skjøtet på båten skal være overlevert til advokat Hirsch. Voldgiftsavgjørelsen følger rederiets påstand vil følgelig fru Riis allerede mandag kunne gå til advokat Hirsch med sine aksjer, og forlange skjøtet utlevert. Dette er situasjonen h. r. adv. Haneborg mener må stoppes. Han baserer sin oppfatning både på at den avtale som ble inngått i april forrige år, ikke er gyldig fordi bl. a. kreditorene i A/S Falkefjell ikke har vært forespurt og under enhver omstendighet mener han at en gjennomførelse av avtalen idag klart må stride mot kreditorenes interesser, idet man overdrar et i realiteten insolvent selskaps aktiver mot kun å få aksjer som forutsetningsvis intet verdt er til gjengjeld. Konsekvensen av det foranstående var altså at Haneborg anbefalte at vi foretok midlertidig forføyning for å få stoppet at advokat Hirsch kunne utlevere skjøtet. Jeg svarte til dette at jeg ikke ville ta standpunkt uten å ha fått rådført meg med h. r. adv. Arnkværn, hva jeg omgående gjorde. Det fulgte så 2 timers diskusjoner og telefonsamtaler, der et av hovedpunktene gikk ut på at Arnkværn var av den oppfatning at hvis vi gikk til retten mandag og begjærte midlertidig forføyning, ville vi sannsynligvis få et forlangende om at vi innen en bestemt og meget kort frist måtte gå til det skritt å ta ut konkursbegjæring mot selskapet. Haneborg var ikke helt enig i at dette måtte være en nødvendig konsekvens. Under enhver omstendighet ville ikke en midlertidig forføyning medføre at vi ville kunne få pantet tiltransportert oss, men kun at aktivet ikke gikk ut av selskapet p. t. Jeg fryktet personlig meget en konkursbegjæring uten at vi kjente de fulle konsekvenser, bl. a. er det på det rene at A/S Falkefjell er en av avtalepartnerne i lånet for "Fagerfjell", der man venter en forsert nedbetaling fra Burmah i år på US \$ 18 mill. hvorav US \$ 6 mill. allerede er betalt. Hvis en konkurs skulle skje er min frykt at hele avtalen med Burmah faller bort, og følgelig vil de resterende US \$ 12 mill. ikke bli innbetalt. Videre fryktet jeg at avtalen med Burmah for så vidt Falkefjell også vil falle bort, og selv om denne avtalen ikke er helt klar er den vel i et hvert fall bedre enn ingenting. Arnkværns og mitt standpunkt til Haneborg ble at vi anmodet ham om å forelegge rederiet hvorvidt de selv kunne ta midlertidig forføyning mot en gjennomførelse av den nevnte avtale. Motforslaget fra Haneborg, som Arnkværn og jeg var enige i, var at vi i stedet i så tilfelle bør begjære å få utstedt et pant på ca. US \$ 8 mill. i "Sognefjell" som er fullt ut mulig, idet båten fortsatt er registrert i A/S Falkefjells navn. Vi har fått opplyst fra R. S. Platou at verdien på "Sognefjell" formodentlig er ca. US \$ 6 mill. idag, mens de US \$ 8 mill. representerer sånn nogenlunde differansen mellom markedsverdi av "Falkefjell" og det utestående på lånet (forutsatt nedbetaling med 1,3 mill. 13. mai). Dette vil etter vår oppfatning medføre at båten ikke kan føres ut av landet, men det er vel ikke tvilsomt at rederiet ved denne pantsettelse foretar/muligens rettstridig handling mot fru Riis, men dette får så være gjenstand for en erstatningssak fra hennes side mot rederiet. Senere på aftenen fikk jeg så meddelelse fra Haneborg at han hadde kontaktet både skipsreder Kristoffer Olsen og direktør Ole Lund i Paris og fått deres enighet i at pant ble utstedt for US \$ 8 mill. i "Sognefjell". Skipsreder Olsen ville derimot ikke at pantet skulle utstedes til DnC og Mantrust fordi bakgrunnen for vår aksjon jo i realiteten var basert på rederiets insolvens i øyeblikket, og at en slik aksjon i tilfelle ville være stridende mot andre kreditors krav. Forslaget gikk derfor ut på at pantet ble utstedt i "trust" til h. r. adv. Haneborg og direktør Ole Lund. Denne fremgangsmåte erklærte jeg meg enig i. Sent på aftenen fikk jeg så en telefonsamtale fra New York, en såkalt "conference call", der vi samtidig var 6 personer som snakket, nemlig h. r. adv. Haneborg, Eric Friis og undertegnede fra Norge, mens det fra Amerika var Peder Paus, hans sjef Donald McCouch samt deres advokat i New York. H. r. adv. Haneborg fremla her

Det forslag vi var kommet til tidligere på dagen, og dette erklarte Mantruste
representanter i New York seg enig i. Det ble videre avtalt at Eric Friis
i samarbeide med vår bank nu vil gå ennu nærmere igjennom både
Olsen & Ugelstad selskaper og Hjalmar Bjørges selskaper, både for å få
en nærmere belysning av cash-flow, hvilke andre sikkerheter som kan
tilbys og det ble fra Peder Paus foreslått at vi skulle se på "Holtefjell".

Haneborg møter representanter for rederiet lørdag og pantsettelsen foretas
tidlig mandag morgen.

Oslo, 25. april 1975

E. Naper

Kopit
Banksjef F. V. Borgersen
H. r. adv. Arnkværn
Shippingavdelingen
Nordic Bank